

jo ikke kunnet tale paa Regaringens Vegne, thi i saa Tilfælde vilde Forhyringspørgsmaalet have været behandlet i det foreliggende Lovforslag.

Jeg gør opmærksom paa, at i England har man en Lov, hvorefter der er oprettet et Statsforhyringskontor, som bliver kontrolleret af en Repræsentant for Rederne, en Repræsentant for Arbejderne og en Repræsentant for Staten, og dette System virker ganske udmærket. Derimod er Forholdet herhjemme for Tiden ganske løst; Aftaler, der indgaas, holdes ikke altid af Agenterne, og Sømanden er ret slet stillet, naar en Aftale bliver brudt. Jeg kunde meget ønske at vide, hvorfor den højtærede Regering ikke har forelagt et Forslag om Forhyringspørgsmaalet samtidig med det foreliggende Lovforslag. Jeg ved ikke, om det skyldes særlige Forhold. Jeg ved ikke, om Regeringens Stilling baade med Hensyn til Bemandingsskalaen og Forhyringspørgsmaalet skyldes den Omstændighed, at hvis man gennemfører en Lovgivning paa disse to Omraader, vil man ikke under fremtidige Konflikter mellem Redere og Søarbejdere kunne sende Skibe ud at sejle, som man gjorde det under den sidste Lockout, der var erklæret fra Redernes Side; saa vil man ikke som sidst kunne mobilisere Samfundshjælpere og sende alle mulige Mennesker om Bord fra de højeste Samfundsklasser ned til de allerlaveste, Folk, som er saa fine paa Fingrene, at Officererne om Bord betragtede dem som gamle Kællinger, der var kommet ud at sejle, eller Folk, som tilhører et saadant Lag i Samfundet, at det er forbundet med Fare for Officererne og Skibet i det hele taget at sejle ud med et saadant Mandskab om Bord. Jeg ved ikke, om det er saadanne Forhold, den højtærede Regering agter at støtte, naar den ikke har foreslaaet en Bemandingsskala og en Løsning af Forhyringspørgsmaalet.

Ogsaa af Hensyn til vore Søfolk i udenrigske Havne vil det være særdeles ønskeligt at faa ganske bestemte Regler at gaa efter med Hensyn til deres Stilling under forefaldende Arbejdsledighed. Jeg skal nævne, at man dog enkelte Steder har taget dette Spørgsmaal op fra Konsulaternes Side. I en engelsk Søhavn er det ordnet saaledes, at de tre skandinaviske Konsulater fungerer som Arbejdsanvisningskontorer, og det meddeles enhver Kaptajn, som kommer ind til den paagældende Havn, at hvis han skal have Mandskab om Bord, kan det kun ske gennem det af de tre skandinaviske Konsulater etablerede Kontor. I de store Havnestæder er det ret ofte ulovlige Forhyrings-

agenter, der optræder, Forhyringsagenter, som slet ikke har nogen Berettigelse til denne Virksomhed, men som farer omkring paa Skibene — de kaldes almindeligvis „Hajer“ blandt Søfolkene — og tilbyder billigt Mandskab; altsaa Mandskab af en daarlig Karakter.

Faste og solide Forhold paa dette Omraade vilde være særdeles ønskelige for vore Sømænd i udenlandske Havne. Mange Hjemsendelser af Søfolk vilde kunne spares, naar Konsulaterne var i Stand til at anvise dem Arbejde, og vore Søfolk vilde ret ofte kunne undgaa at falde i Hænderne paa samvittighedsløse Slyngler, som bringer dem i ulykkelige Forhold. Det er nemlig slet ikke sjældent, at danske Sømænd bliver „shanghajer“, at de bliver forgiftet med daarlig Spiritus, en ganske lille Smule daarlig Spiritus kan fuldstændig ødelægge en Mand, saa han kan blive bragt om Bord paa et Skib, der er en ren Slaveanstalt, og blive tvunget til at sejle med det i en længere Periode. Disse Forhold vilde man kunne faa ændret til det bedre, hvis vore Konsulater i udenrigske Havnestæder blev etableret som Arbejdsanvisningskontorer for danske Søfolk. Jeg vilde sætte Pris paa, om den højtærede Minister vilde udtale sig om dette Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som jeg tillægger stor Betydning, og som ogsaa vor Sømandsstand tillægger stor Betydning; jeg vil gerne vide, om vi kan vente et særligt Lovforslag om Forhyringspørgsmaalets Løsning, eller om det muligvis kan tænkes, at denne Sag kan løses paa det nærværende Lovforslag.

Ved Forelæggelsen af Lovforslaget udtalte den højtærede Minister bl. a. sin store Anerkendelse af Skibsfarten for dens Hjælp til Samfundet under Krigen, og han sluttede med følgende Ord: „Dens Betydning for Landet blev uforbeholdent erkendt fra dette Sted af Regeringen gennem den daværende Handelsministers Udtalelser, og den samme Opfattelse blev senere udtalt ogsaa af Venstres Regering“. Altsaa, med Hensyn til den Gæld, som vort Samfund staar i til den danske Sømandsstand, er den nuværende Regering i fuld Overensstemmelse med de Udtalelser, der faldt fra den tidligere Regerings Side. Det er fastslaaet gennem Udtalelser fra Venstres Ordfører (Carl Sørensen) og nu sidst gennem Udtalelser fra den højtærede Handelsminister, og ogsaa andre fremragende Mænd indentor Venstrepartiet har udtalt sig særdeles rosende og anerkendende om den Indsats, danske Søfolk har gjort i den farefulde Tid for at gavne vort Land. Den tidligere Kirke-